

GALÉRIA HUDBY

cyklus komorných koncertov

september – november 2012

5 klavírných recitálov

26. 9. 2012 o 18.00 hod.

Daniela Varínska – klavír

Program: L. van Beethoven, M. Ravel, F. Liszt

10. 10. 2012 o 18.00 hod.

Ladislav Fančovič – klavír

Program: E. von Dohnányi, R. Berger, L. Godowski

24. 10. 2012 o 18.00 hod.

Miki Skuta – klavír

Program: F. Chopin

7. 11. 2012 o 18.00 hod.

Magdaléna Bajuszová – klavír

Program: I. Zeljenka, I. Stravinskij

21. 11. 2012 o 18.00 hod.

Zuzana Niederdorfer-Paulechová – klavír

Program: J. Haydn, J. S. Bach – F. Busoni, P. Špilák, C. Debussy

1 orchestrálny koncert

28. 11. 2012 o 18.00 hod.

Štátny komorný orchester Žilina

Bratislavské gitarové kvarteto

Dirigent: Oliver Dohnányi

Program: J. Adams, M. Burlas, L. van Beethoven

v zrekonštruovanej Koncertnej sále Župného domu
s novým koncertným krídlom Steinway & Sons

NITRIANSKA GALÉRIA

7. ročník

GALÉRIA HUDBY

Cyklus komorných koncertov

september – november 2012

Programový bulletin Galéria hudby / september – november 2012

Produkcia a dramaturgia; zostavovateľ bulletinu: Lucia Vadelová

Dramaturgia a odborná spolupráca: Peter Zagar

Zodpovedný redaktor: Renáta Niczová

Grafická úprava, obálka: © Anabela Sládek

Tlač: Forpress, s.r.o.

Vydavateľ: Nitrianska galéria 2012, www.nitrianskagaléria.sk

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená.

Texty neprešli jazykovou úpravou.

NITRIANSKY
SAMOSPRAVNÝ
KRAJ

S FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hudobný fond
Music Fund Slovakia
S finančným príspevkom Hudobného fondu.

hudobný život

v Londýne, Operou North v Leedse, v Bazilei, Zürichu, so Staatsoper Wien, účinkoval v Osake, Kasseli, Mannheime, Karlsruhe, na opernom festivale v španielskom Oviede, v Barbican Center v Londýne, Teatro San Carlo v Neapoli, na opernom festivale v írskom Wexforde, v pražskej Štátnej opere, v Royal Opera House v Kodani, Janáčkovom divadle v Brne, Teatro Colón v Buenos Aires, Opera Baltimore v USA (Predaná nevesta v marci 2007). Okrem slovenských a českých orchestrov hosťuje v Yomuri Nippon Symphony Orchestra v Tokiu, Chicago Symphonietta, Maďarskej štátnej filharmónii, Portugalskom štátnom symfonickom orchestri, Northern Philharmonic v Leedse, Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, English Chamber Orchestra, London Mozart Players, BBC Belfast Irish National Symphony Orchestra, Zagrebskej filharmónii, a i. Jeho nahrávka opery Juraja Filasa "Memento mori" s Pražským symfonickým orchestrom FOK získala cenu na významnom televíznom festivale v rakúskom Salzburgu. V januári 2011 mu bola udelená prestížna cena Európskej únie umenia. So ŠKO Žilina začal pravidelne spolupracovať roku 1983. Okrem koncertov doma s ním uskutočnil turné vo Švédsku roku 1990, turné v Nemecku 2005 a 2006, turné vo francúzskej Pikardii v marci 2006, koncert na BHS 2006, koncert v parížskej Invalidovni v decembri 2006. Od septembra 2004 do júna 2007 bol jeho šéfdirigentom, 2007 – 2010 jeho stálym hosťujúcim dirigentom, 23. 3. 2011 sa opäť vrátil na post šéfdirigenta ŠKO Žilina.

Bratislavské gitarové kvarteto

Miloš Slobodník, Jana Babuliaková, Radka Krajčová, Martin Krajčo

Bratislavské gitarové kvarteto vzniklo roku 1995 na pôde Vysokej školy múzických umení v Bratislave. Všetci jeho členovia absolvovali VŠMU v Bratislave v triede prof. Jozefa Zsapku. Už počas štúdia sa pravidelne zúčastňovali mnohých majstrovských kurzov, kde študovali pod vedením renomovaných umelcov a pedagógov (L. Brouwer, C. Cotsiolis, A. Garrobe, V. Mikulka, J. Panetsos, L. Walker atď.). V tom čase taktiež získali niekoľko významných ocenení na medzinárodných súťažiach (Česká republika, Francúzsko, Portugalsko, Rakúsko, Taliansko). Bratislavské gitarové kvarteto úspešne koncertuje v rámci festivalov po celom Slovensku a je pravidelným hosťom významných hudobných festivalov v Českej republike, Grécku, v krajinách bývalej Juhoslávie, Maďarsku, Nemecku, Rakúsku, Severnom Írsku. Súbor koncertoval v mnohých európskych metropolách – Belehrade, Madride, Paríži, Prahe, Viedni. Okrem Slovenského rozhlasu, kde je kvarteto pravidelným hosťom, sa súbor úspešne prezentoval na britskej stanici BBC. V roku 2000 nahrali svoje prvé profilové CD – Recital. K ich ďalším mimoriadnym projektom patrí premiérové uvedenie (BHS 2005) a následne nahrávka skladby Guitaralia Notturna Petra Breinera. Pod vedením autora, spolu so Štátnym komorným orchestrom Žilina, je súčasťou CD Šeban – Godár – Breiner – Kolkovič. Na ich poslednom CD Slovak music for guitar quartet, vydanom roku 2010 (Diskant), možno počuť kompozície pre gitarové kvarteto slovenských autorov Malovca, Kupkoviča, Kráka, Kolkoviča, Burlasa, Godára a Zeljenku. Členovia Bratislavského gitarového kvarteta pedagogicky pôsobia na Konzervatóriu v Bratislave, Cirkevnom konzervatóriu a Hudobnej a tanečnej fakulte VŠMU v Bratislave.

NITRIANSKA GALÉRIA

Župné námestie 3, Nitra, www.nitrianskagaléria.sk

Štátny komorný orchester Žilina

(v zahraničí používa oficiálny názov SLOVAK SINFONIETTA) vznikol roku 1974 ako jediný orchester "mozartovského typu" na Slovensku. Odvtedy si získal významné postavenie nielen na Slovensku a v Čechách, ale v krátkom čase sa mu podarilo dosiahnuť vynikajúce renomé aj v zahraničí. Orchester má 34 členov, prevažne absolventov hudobných akadémií v Bratislave, Prahe, Brne a Konzervatória v Žiline. Kvalita hráčov, skúsenosti i majstrovstvo prvého šéfdirigenta Eduarda Fischera (1930 – 1993) umožnili rýchly umelecký rast orchestra. Jeho ďalšími šéfdirigentmi boli Jan Valta, Leoš Svárovský a Oliver Dohnányi. Roku 1977 získal orchester medzinárodné uznanie, keď sa stal festivalovým orchestrom Salzburger Festspiele. Zakrátko dostal pozvanie na Pražskú jar a potom nasledovali úspešné koncerty na mnohých festivaloch v celej Európe (Wiener Festwochen, Frühling Festival a Haydn Festival vo Viedni, Sofijské hudobné týždne, Festa Musica Pro v Assisi, Katalánsky festival, Festival El Djem v Tunise, Festival de Bonaguil vo Francúzsku, Hudba v starom Krakowe, Jarný festival Budapešť, Bratislavské hudobné slávnosti, Melos-Étos v Bratislave, Janáčkov máj, Mozartfest Schwetzingen, Festival slovanskej hudby na Cypre, Schleswig-Holstein Festival, Festival de Manaus v Brazílii, Flámsky festival v Belgicku, Aspekte Salzburg, Johann Strauss Festival vo Viedni, Bodensee Festival v Švajčiarsku, Medzinárodný hudobný festival v Ankare, Slovinské hudobné dni v Ľubláne a iné). Predstavil sa v takých významných koncertných sálach ako Musikverein a Konzerthaus vo Viedni, Dom umelcov v Prahe, Tonhalle Düsseldorf, Komická opera a Konzerthaus v Berlíne, Katedrála Sv. Františka v Assisi, Veľká sála Petrohradskej filharmónie, Palác hudby v Barcelone, Teatro Arriaga v Bilbao, Concertgebouw v Amsterdame, Symphony Hall v Osake, Metropolitan Art Hall v Tokiu, Kráľovská opera v Bruseli, Teatro Abadia v Madride, Gasteig v Mníchove, Invalidovňa v Paríži, Arena v Ženeve, Pavilhao Atlantico v Lisabone. Orchester uskutočnil už vyše 2700 koncertov takmer vo všetkých štátoch Európy, v Tunise, Turecku, Arménsku, štyrikrát v Japonsku, dvakrát v USA, dvakrát v Kanade a ako prvý slovenský orchester na juhoamerickom kontinente v Brazílii.

Oliver Dohnányi

Šéfdirigent ŠKO Žilina, rodák z Trenčína, študoval na pražskej AMU u V. Neumanna a A. Klímu a na Vysokej hudobnej škole vo Viedni u O. Suitnera. Získal laureátstvo na viacerých medzinárodných súťažiach ako napr. dirigentská súťaž maďarskej televízie, Talichova súťaž v Prahe a Premio Respighi v Siene. V rokoch 1986 – 1991 pôsobil ako šéfdirigent Opery SND v Bratislave, s ktorou absolvoval početné zájazdy do Španielska, SRN, Holandska, Maďarska, Ruska, Číny, Veľkej Británie, Izraela a i. Jeho produkcia – Gounodova opera Faust a Margaréta v réžii J. Bednárika získala na svetoznámom festivale v Edinburghu cenu medzinárodnej kritiky v kategórii hudba. Súčasne pôsobil ako dirigent Slovenskej filharmónie v Bratislave, s ktorou sa okrem početných domácich koncertov zúčastnil turné po Švajčiarsku a Rusku. Od roku 1993 do roku 1996 pôsobil ako šéfdirigent opery Národného divadla v Prahe, s ktorým sa zúčastnil na dvoch mimoriadne úspešných turné po Japonsku. Na tento post sa opäť vrátil v máji 2004. Spolupracuje s najprestížnejšími opernými scénami – Anglickou národnou operou

emócie, čo práve vytvorí inú emóciu, podľa mňa ešte silnejšiu. Keď je niečo cez čiaru a zájde to príliš ďaleko, tak to spúšťa alebo prináša so sebou iný svet.“

Text: Barbara Rónaiová

(Prevzaté z bulletinu festivalu Melos-Étos 2011 so súhlasom Hudobného centra.)

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 – 1827)

Posledný z trojice reprezentantov viedenského klasicizmu Ludwig van Beethoven bol zároveň syntetikom tohto hudobného smeru i jeho novátorom. Predznamenal nasledujúcu epochu romantizmu nielen myšlienkovým zázemím mnohých svojich diel, ale aj ich kompozičným vyjadrením. Symfónie, vznikajúce v časovom rozmedzí štvrtstoročia, majú v jeho tvorbe dominantné postavenie, sú svedectvom Beethovenových umeleckých ambícií, osobnostného dozrievania a filozofického zázemia.

Nie po prvýkrát sa v *6. symfónii "Pastorálnej"* spája Beethovenova hudba s istou poetickou ideou. Ak odhliadneme od mnohých jeho sonát s náladovo rozmanitým charakterom alebo od 5. symfónie "Osudovej" zrodenej z vlastných zážitkov, predovšetkým 3. symfónia "Eroica" predstavuje úsilie uchopiť poetický obsah symfonickou formou. V 6. symfónii dal Beethoven programový názov nielen celému dielu, ale aj jednotlivým častiam. Vysvetlenie dávajú slová umiestnené v partitúre: „Viac citového výrazu ako maliarstva“. Skladateľovým zámerom nebolo teda iba hudobné vyjadrenie vidieckeho života. Jeho zvukové obrazy, v ktorých nechýbajú ani ilustračné prvky, sú odrazom vyznania, aké u citlivého človeka vyvoláva styk s prírodou. Napriek tomu, že Beethoven nechal názvy častí v partitúre aj po poslednej korektúre, majú vedľajší význam. Sú, podobne ako ilustračné efekty, prostriedkom a nie cieľom. Takým chápaním programovej hudby urobil Beethoven obrovský krok vpred k ideálom romantizmu. Dielo malo premiéru pod taktovkou autora 22. decembra 1808 vo Viedni.

Text: Elena Filippi, ŠKO Žilina

Galéria hudby

26. 9. 2012 o 18.00 hod.

Daniela Varínska – klavír

PROGRAM:

Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)

Sonáta c mol op. 13 – "Patetická"

Grave. Allegro di molto e con brio

Adagio cantabile

Rondo. Allegro

Maurice Ravel (1875 – 1937)

Gaspard de la Nuit (Gašpar noci)

Ondine (Rusalka)

Gibet (Šibenica)

Scarbo (Škriatok)

----Prestávka----

Franz Liszt (1811 – 1886)

Sonáta h mol

„Dnešný večer, na ktorom mám česť premiérove predstaviť verejnosti nové, vzácne koncertné krídlo značky Steinway & Sons v krásne zrekonštruovanej Koncertnej sále Župného domu využívam na to, aby som Nitrianskemu samosprávne- mu kraju a obyvateľom mesta Nitra srdečne zablahoželala. Tento vysoko kultúrny čin umožní podľa môjho presvedčenia nadviazať na dlhoročnú koncertnú tradíciu v Nitre a priradiť toto moje milované rodisko k nevelkému počtu miest na Slovensku s koncertným životom vysokej medzinárodnej úrovne. Tomu zodpovedajúc som zostavila dnešný program recitálu tak, aby som v ňom predstavila široké zvukové a technické možnosti a kvality nového nástroja a jednak aby som ním dokumentovala moju snahu zadostučiniť vysokým umeleckým nárokom, ktoré sa v budúcnosti v tejto sieni stanú samozrejmi.“

Daniela Varínska

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 – 1827)

Klavír bol pre Beethovena nástrojom, s ktorým sa nielen pri komponovaní, ale aj ako významný klavirista svojej doby denne dôverne zaoberal. To je jeden z dôvodov, prečo sa popri jeho symfóniách a komorných dielach práve v jeho tvorbe pre klavír, najmä v sonátach, zreteľne odzrkadľuje jeho životná púť, jeho umelecký vývoj a jeho osud človeka so všetkými radosťami a úspechmi a na druhej strane strasťami, pádmi a údermi osudu.

Významnú *Sonátu c mol op. 13* napísal Beethoven v r. 1799 ako 29-ročný a sám ju pomenoval *"Grande sonate patetique"*. Tomuto názvu zostáva v celej svojej šírke verná – uchvacujúcim a vo viacerých aspektoch novým spôsobom sa ešte mladý skladateľ v tejto pomerne skorej sonáte zmocňuje hudobného obsahu, čo predznamenáva, kam sa tento génius ešte hodlá uberať. Už priam hrôzu vzbudzujúci rytmus počiatočného *Grave* je predzvesťou neúprosného diania, ktoré sa v *Allegro molto e con brio* rúti vpred. Nádherná, hlbok ľudskej duše sa dotýkajúca druhá časť *Adagio cantabile* vo vrúcnom *As dur* očarúva svojou šľachetnou vyrovnanosťou. Pohyblivé, krehké, no nie všade veselé *Rondo Allegro* uzatvára túto pozoruhodnú sonátu.

MAURICE RAVEL (1875 – 1937)

Priradenie Ravelovej hudby ako pendant k Debussyho impresionizmu príliš zjednodušuje jej napriek spoločným dobovým znakom v mnohých ohľadoch odlišný charakter, počnúc iným estetickým prístupom, využívaním často klasicistických postupov alebo španielskych rytmov až po prvky jazzu. Naproti tomu spája Ravel v dielach pre klavír sugestívnu zvukovú fantazijnosť s extrémnou pianistickou virtuozitou.

Vrcholný cyklus *Gaspard de la Nuit* (Gašpar noci) je typickým príkladom tohto kompozičného prístupu, svedčiaceho o mnohostrannosti Ravelovho postimpresionistického založenia. Inšpiráciou pre túto skladbu boli tri poémy francúzskeho básnika A. Bertranda. Z dojmu z týchto poetických obrazov vytvoril Ravel jedno z najnáročnej-

MARTIN BURLAS (1955)

Burlas v „polčase rozpadu“

Burlasova hudba začína podľa jeho slov vždy nehudobným nápadom, ktorý môžeme vytušiť medzi linkami notovej osnovy a názvom. „Najprv je to pocit, dojem, že nejaký problém je dôležitejší než ostatné a že by možno bolo vhodné sa ním zaoberať, potom je tam otázka, či sa ním dá zaoberať v hudbe. Ak áno, potom človek musí nájsť spôsob, ako nehudobný problém dostať do polohy, aby fungoval vo svete a v podmienkach hudby, a aby to zároveň nebolo prázdne v zmysle, že riešime len čisto hudobné vzťahy. Ak sa zdá, že sa to podarilo, môžeme začať písať.“ Východiskové myšlienky, ktoré predchádzali napísaniu jeho aktuálnej skladby, patria Burlasovi ako človeku konkrétnej generácie s konkrétnym geografickým určením, ktorého uprostred života stretla zmena režimu z totalitného na demokratický. Skepsa a sklamanie vychádzajúce z príchodu vytúženej slobody, ktorá sa ukázala byť celkom iná od jej pôvodnej matnej predstavy v očiach disidentov, sú príslušníkom generácie ľudí narodených tesne pred alebo po páde železnej opony, často cudzie. Pri rozhovore s Martinom Burlasom človek akoby počul filozofa Gillesa Lipovetského a jeho v niečom pesimistický a v niečom aj svieži pohľad na súčasnú spoločnosť žijúcu v „ére prázdnoty“, ktorá v západnej spoločnosti nastala po turbulentných časoch prvých dvoch tretín 20. storočia. „Je to paradoxná pustatina bez katastrof, nijako závratná ani tragická, ktorá sa už nestotožňuje s ničotou a so smrťou: nie je pravda, že pustatina núti človeka zaoberať sa morbidnými predstavami smrti a zániku. Ako inak totiž popísať tú obrovskú vlnu, ktorá postupne zbavila obsahu a podstaty všetky inštitúcie, hodnoty a ciele, na ktorých stáli predošlé obdobia, než ako masovú dezerciu, meniacu spoločnosť na čosi bezkrvné, na orgán zbavený pôvodného účelu?“ Éra prázdnoty je dobou vlády médií, ktoré na jednej strane všetko dramatizujú a na druhej strane predostierajú všetko v istom druhu humorného podtónu. „Miera znečivilenia spoločnosti je podľa mňa už dnes podobná ako bola za čias normalizácie. Nemá to politický podtón, ale ten rozklad vedomia je rovnaký, len nie cez politiku, ale tentoraz cez pseudozábavnú grimasu,“ hovorí Burlas. Jeho skladba je o tom, „či sa dá aj v rozpade, rozklade a úpadku nejakým spôsobom ubrániť, nájsť si kúsok svojho územia alebo postaviť si obranný val.“ Burlasova hudba však má čo povedať aj poslucháčom, ktorí nevnímajú súčasnosť cez prizmu „polčasu rozpadu“. Je to hudba zastavenia sa v čase, zvukové zhmotnenie prekvapujúcej prázdnoty, spomalenie deja až na pokraj poslucháčskej únosnosti. „Som redukcionista. Baví ma pracovať tak, že použijem len to, čo je nutné, a všetko ostatné zredukujem. Ide to až tak ďaleko, že mi doma vadí, keď mám veci ináč postavené na stole a každý mesiac vyhadzujem papiere, ktoré som predtým považoval za potrebné. Človek si čistí prostredie okolo seba, aby sa cítil nenapádaný zvonka. Je to možno na hranici autizmu, ale redukcionizmus je moja veľká zásada. Moje skladby sú trochu autistické, ale zase si treba uvedomiť, že autizmus nie je nič iné než reakcia na to, čo citlivejší organizmus vidí, že sa okolo neho deje.“ Burlasove skladby posledného obdobia plynú v dlhých hodnotách v pomalom tempe s požiadavkou na interpretov, aby hrali čo najpomalšie, bez použitia vibrata, dynamických oblúkov alebo iných výrazových špecifik. „Predstava mojej hudby je vždy jednoduchá: totálne pokojná muzika na hranici počutelnosti alebo nejakej

JOHN ADAMS (1947)

Informácie o genéze skladby *Shaker Loops* – ktoré uvádza Michael Steinberg – prezrádzajú, že sa viaže na sláčikové kvarteto s názvom Wavemaker, ktoré Adams prepracoval v rokoch 1977 – 78 na sláčikové septeto, pričom zmenil názov skladby. Part každého z hráčov je založený na repetitívnych figúrach, keďže však má každá figúra rozličnú dĺžku, vytvárajú sa v priebehu skladby neustále nové štruktúry. Názov skladby *Shaker Loops* (od roku 1982 existuje aj vo verzii pre sláčikový orchester) je vlastne slovnou hračkou, ktorá sa vzťahuje jednak na členov Millennial Church zvaných Shakers (pretože sa počas bohoslužieb extaticky chvejú a trasú), no *shake* znamená aj trilok a slovo *loop* tu má význam magnetofónovej slučky, čo poukazuje na konštantné opakovanie hudobných jednotiek, ktorých závery sa znovu spájajú so svojimi začiatkami. *Shaking and Trembling*, prvá zo štyroch na seba nadväzujúcich častí, sa skladá najmä z trilkov a tremola, ktoré sa rozvíjajú v energickom a dynamickom crescende. Prechod do *Hymning Slews* predstavuje náhly vpád do ticha. Priebeh tejto časti je na rozdiel od predchádzajúcej časti pokojný. (Termín "slews" je odkazom na husľové glissandá, vyvolávajúce dojem obratu, otočenia – red.) Najlyrickejšia časť *Loops and Verses* sa začína pomaly sa rozvíjajúcim sólom violončela. Záver tejto časti, ktorý je emocionálnym vyvrcholením celej skladby pripomína postupne silnejúci a vždy znovu sa začínajúci rozbeh, ktorého akcelerácii neustále bráni neznáma sila. Táto je nakoniec prekonaná, rozbeh sa vydarí a hudobný proces plynule prechádza do *A Final Shaking*, ktoré sa vyvíja z pokojného začiatku do rýchleho a brilantného vrcholu, po ktorom sa stráca do ticha.

Text: Peter Važan in Slovenská hudba 1/XIX/1993

(Prevzaté z bulletinu festivalu Melos-Étos 1997 so súhlasom Hudobného centra.)

ších, vrcholných diel klavírnej literatúry. Prvá časť cyklu *Ondine* (Rusalka) očarujúcim spôsobom spája tklivú melódiu s kaskádami pasáží, využívajúc celé zvukové spektrum klavíra. Druhá časť *Gibet* (Šibenica) vytvára surrealistický, bezútešný obraz neustále opakovaným tónom počas celej časti, sprevádzaným sugestívnymi akordami v pianissime. Tretia časť cyklu *Scarbo* (Škriatok) znázorňuje blúznivú predstavu rozprávkovej bytosti emocionálne vypätým nahromadením najnáročnejšej inštrumentálnej techniky, virtuózne striedajúc tónové repetície, dvojité trilkky, závrtné behy, rýchle staccata alebo tremolá.

FRANZ LISZT (1811 – 1886)

Franza Liszta môžeme právom považovať za jednu z najvýznamnejších osobností 19. storočia. Bol nielen geniálnym a obdivovaným klavírnym virtuózom, ale aj skladateľom, ktorý novátorsky ovplyvnil nasledujúce generácie, filozofom, humanistom, literátom a hlboko veriacim človekom. Vo využití technických a zvukových možností romantického klavíra predstavuje Liszt absolútny vrchol.

Oproti skladbám, ktoré demonštrujú jeho mimoriadne virtuózne schopnosti, stojí veľkolepá jednočasťová *Sonáta h mol* so svojim filozofickým obsahom v priamom protiklade. Využívanie premeny charakteru jednotlivých tém slúži na vybudovanie maximálne koncentrovaného výsledného tvaru, kde každý úsek zapadá do jednotnej mohutnej formy. I keď Liszt aj v tejto skladbe bohato využíva virtuózne prvky, v popredí je myšlienková závažnosť a hĺbka. S obsahom autobiografického zápasu Liszta o morálne hodnoty sa môže každý poslucháč identifikovať, keďže sa dotýka postoja človeka k dobru a zlu a otázky života a večnosti.

Text: Daniela Varínska

Daniela Varínska

patrí medzi významné umelecké osobnosti slovenského interpretačného umenia. Po absolvovaní konzervatória dokončuje svoje štúdiá v St. Peterburgu a na Vysokej škole múzických umení v Bratislave a čoskoro sa presadzuje ako sólistka v hudobnom živote a rozvíja koncertnú kariéru na dôležitých pódioch štátov Európy a Ameriky.

Repertoár Daniely Varínskej obsahuje okrem najnáročnejších diel sólovej literatúry viac ako 30 klavírných koncertov, ktoré interpretovala s významnými orchestrami a dirigentmi. Jej široká hudobná rozhladenosť sa prejavuje aj v oblasti komornej hudby, kde je vyhľadávanou partnerkou okrem iného pri predvedení kompletných cyklov husľových a violončelových sonát a variácií L. van Beethovena a J. Brahmsa. Úspešne účinkuje s recitálmi aj na kladivkovom klavíri na významných festivaloch (napr. Pražská jar, Haydn-festival) a často sa prezentuje s dielami 20. storočia ako aj súčasnej slovenskej hudby. Nahráva na CD nosiče pre rôzne firmy sólový aj komorný repertoár. Po úspešnom koncertnom uvedení všetkých 32 Beethovenových klavírných sonát (2004 – 2008) na abonentných koncertoch Slovenskej filharmónie vyšla nahrávka celého cyklu na 9 CD nosičoch v r. 2008 (Diskant). V rokoch 1990 až 2011 vyučovala hru na klavíri na Vysokej škole múzických umení v Bratislave. V r. 2004 získala titul profesor. Len máloktorý slovenský interpret zasiahol svojím umením do toľkých priestorov historickej a súčasnej hudby ako klaviristka a čembalistka Daniela Varínska.

Galéria hudby

28. 11. 2012 o 18.00 hod.

Štátny komorný orchester Žilina

Bratislavské gitarové kvarteto

Dirigent: Oliver Dohnányi

PROGRAM:

John Adams (1947)

Shaker Loops pre sláčikový orchester (1978/1982)

Shaking and Trembling

Hymning Slews

Loops and Verses

A Final Shaking

Martin Burlas (1955)

pocit istoty a polčas rozpadu pre gitarové kvarteto a orchester (2011)

I

II

Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)

Symfónia č. 6 F dur op. 68 "Pastorálna" (1808)

Allegro ma non troppo (Príjemné pocity pri príchode na vidiek)

Andante molto moto (Scéna pri potoku)

Allegro (Dedinská zábava)

Allegro (Búrka)

Allegretto (Pastierska pieseň. Radostné a vdakyplné pocity po búrke)

Zuzana Niederdorfer-Paulechová

V rokoch 1977 – 81 študovala na Konzervatóriu v Bratislave klavír v triede prof. Pappovej a kompozíciu pod vedením prof. Juraja Pospíšila. V štúdiu pokračovala na VŠMU u prof. Petra Toperczera a prof. Miloslava Starostu. V rokoch 1985 – 87 bola štipendistkou SHF, kde študovala u prof. Mariána Lapšanského a v r. 1990 – 93 pokračovala ako doktorandka na VŠMU v triede prof. Idy Černeckej. Získala mnohé ocenenia, napríklad: 1. cena na Medzinárodnej súťaži Virtuosi per musica di pianoforte v Česku, 4. cena – Medzinárodná súťaž Incontro Internazionale Giovani Pianisti Città di Senigallia v Taliansku, 1. cena – Interpretačná súťaž SR v komornej hre a 1. cena – Interpretačná súťaž SR v sólovej hre na klavíri, ďalej to bola špeciálna cena za najlepšiu interpretáciu španielskej hudby na medzinárodnej súťaži Paloma O´Shea v Santanderi v Španielsku a 2. cena na medzinárodnej súťaži R. Schumanna v Zwickau v Nemecku. Pravidelne koncertuje doma aj v zahraničí, v krajinách Európy, USA a Číny. Spolupracovala s mnohými domácimi a zahraničnými symfonickými orchestrami, účinkuje v klavírnom duu s profesorom M. Lapšanským a s manželom univ. prof. Ottom Niederdorferom. Vystupovala na viacerých domácich a zahraničných festivaloch. Viedla majstrovské kurzy v USA, Fínsku, Taliansku, Litve a Poľsku. Bola členkou porôt na medzinárodných a domácich klavírnych súťažiach. Pedagogicky pôsobila viac ako 20 rokov na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, ďalej ako vedúca katedry a ako prodekanka na FMU AU v Banskej Bystrici. V súčasnosti je riadnou profesorkou klavírnej hry na Akadémii umení v Banskej Bystrici, hosťujúcou profesorkou na Kunstuniversität Graz a vyučuje taktiež na Konzervatóriu v Grazi.

Galéria hudby

10. 10. 2012 o 18.00 hod.

Ladislav Fančovič – klavír

PROGRAM:

Ernö Dohnányi (1877 – 1960)

4 klavírne kusy op. 2 (1897)

Scherzo cis mol

Intermezzo a mol

Intermezzo f mol

Capriccio h mol

Leopold Godowsky (1870 – 1938)

Passacaglia (1927)

Roman Berger (1930)

Semplice (2000)

Pri zostavovaní dramaturgie dnešného koncertu som mal dva zámery. Predstaviť publiku skvelé a menej hrávané opusy klavírnej literatúry a zároveň prepojiť a konfrontovať klavírnú hudbu svetovej a slovenskej literatúry. Prepojovacím pomyselným mostíkom je tvorba **ERNÖ DOHNÁNYIHO** (1877 – 1960), bratislavského rodáka, ktorý bol skvelým klaviristom, dirigentom a skladateľom. Jeho *4 klavírne kusy op. 2* napísal v mladom veku, kedy jeho tvorba bola do veľkej miery ovplyvnená Johannesom Brahmsom, a je to v tomto diele veľmi jasne cítiť.

Passacaglia **LEOPOLDA GODOWSKÉHO** (1870 – 1938) bola skomponovaná v roku 1927, a to pri príležitosti stého výročia od smrti Franza Schuberta. Je to súbor 44 variácií, kadencia a fúga, na 8 taktovú tému Schubertovej Nedokončenej symfónie. Je priam neuveriteľné, čo všetko z týchto 8 taktov dokázal Leopold Godowsky, jeden z najväčších klavírnych mágov 20. storočia, vyťažiť.

Semplice **ROMANA BERGERA** (1930) z roku 2000 je vlastne klavírnou sonátou, ktorú som zaradil do repertoáru v roku 2008, keď som vydal CD nahrávku Slovak Piano Sonatas. Toto dielo ma od začiatku oslovilo svojou energiou a hĺbkou.

Napriek tomu, že spomenuté diela boli skomponované v rozmedzí vyše 100 rokov, spája ich jednak ich pomerne zriedkavý výskyt na koncertných pódiaoch a ich silná hudobná výpoveď.

Ladislav Fančovič

JOSEPH HAYDN (1739 – 1809)

Majster, ktorý ustálil klasickú formu a duchovný svet hudobnej klasiky. Ťažisko jeho tvorby spočíva na sláčikových kvartetách, symfóniách a klavírných sonátach, v neskoršom období na oratóriách. J. Haydn napísal 52 klavírných sonát (plus 10 nedokončených sonát). Jeho hudba je mnohotvárna, zobrazuje odvahu, veľkosť, radosť, humor, vážnosť, hĺbku atď. V klavírných dielach nie je Haydn žiadnym virtuózom, ale skôr kapelníkom. Jeho hudba vyžaduje solídnosť, žartovnosť a hravosť.

FERRUCCIO BUSONI (1866 – 1924)

Jeden z najväčších klavírných virtuózov svojej doby. Ako skladateľ sa pokúšal o spojenie barokových a romantických princípov (Bach – Liszt). Jeho klavírne diela sú virtuózne a pôsobivé. Okrem množstva originálnych diel napísal množstvo transkripcií. *Chaconne d mol* je transkripciou chaconny zo štvrtej suity od J. S. Bacha pre sólové husle.

PETER ŠPILÁK (1979)

Mladý slovenský skladateľ, rodák z Banskej Bystrice, pôsobí na Akadémii umení v Banskej Bystrici. Jeho hudba je jasná a zrozumiteľná, nabitá energiou a hlbokou výpoveďou, zaujímavá rytmicky spracovaná. Skladateľ rád zaraďuje do svojich diel rébusy, zhudobňuje mená svojich známych a priateľov. Dielo *E – Es pre klavír* je napísané na skratku mena "E. S.". Špilákove diela odzneli v zahraničí s veľkým úspechom.

CLAUDE DEBUSSY (1862 – 1918)

Priniesol do sveta hudby nový zvukový materiál, odklonil sa od akordickej harmónie a zaoberal sa viac melódiou a rytmom. Jeho hudba je čistá zvukomalba.

Cyklus malých intímnych kusov *Children`s corner* (Detský kútik) je porovnatelný s Detskými scénami od Roberta Schumanna. Je to svet rozprávok, ktorý Debussy venoval svojej dcérke Chouchou: „*Pre moju milú malú Chouchou s najnežnejším otcovským ospravedlnením za to, čo príde, čo bude nasledovať...*“ Debussy pridal k venovaniu nakreslený obrázok. Keďže dcérka mala anglickú vychovávateľku, titul diela Debussy napísal v angličtine.

Pour le piano je majstrovské dielo, ktoré spája rané a zrelé skladateľovo obdobie. Dramatičnosť, brilantnosť, ľahkosť pripomínajúca hudbu clavecinistov, paralelné kvartové 3–4 zvuky, to sú charakteristické princípy tejto suity.

Text: Zuzana Niederdorfer-Paulechová

Galéria hudby

21. 11. 2012 o 18.00 hod.

Zuzana Niederdorfer-Paulechová – klavír

PROGRAM:

Peter Špilák (1979)
E – Es pre klavír

Joseph Haydn (1732 – 1809)
Sonáta D dur Hob. XVI:19
Moderato
Andante
Finale. Allegro assai

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750) – **Ferruccio Busoni** (1866 – 1924)
Chaconne d mol

----Prestávka----

Claude Debussy (1862 – 1918)
Children`s corner (Detský kútik)
Doctor Gradus ad Parnassum
Jimbo`s Lullaby (Slonia uspávanka)
Serenade for the Doll (Serenáda pre bábiku)
The Snow is Dancing (Sneh tancuje)
The Little Shepherd (Malý pastierik)
Golliwogg`s Cakewalk (Pajácov tanec)

Claude Debussy (1862 – 1918)
Pour le piano (Pre klavír)
Prelude
Sarabande
Toccata

Ladislav Fančovič

ukončil štúdium na Konzervatóriu v Bratislave v triede Mgr. Petra Čermana s titulom "Najlepší absolvent roka" v roku 2000. V rokoch 1999 – 2000 študoval na Akadémii múzických umení v Prahe v triede prof. Mariana Lapšanského, v rokoch 2000 – 2002 na Universität für Musik und darstellende Kunst vo Viedni u prof. Wolfganga Watzingera a v rokoch 2000 – 2005 na Vysokej škole múzických umení v Bratislave v triede prof. Mariana Lapšanského. Niekoľkokrát sa stal finalistom a laureátom domácich a medzinárodných súťaží: medzinárodná klavírna súťaž F. Chopina v Mariánskych Láznach, medzinárodná súťaž E. Nyiregyhaziho v Krakowe, súťaž študentov slovenských konzervatórií, medzinárodná klavírna súťaž Piano Bratislava, medzinárodná súťaž J. N. Hummela, súťaž Talent roku 2000, Talent roku 2002 atď. Svoje vzdelanie si dopĺňa účasťou na majstrovských kurzoch (Jan Wijn, Abbey Simon, Gyorg Sándor, Marián Lapšanský, Karl Heinz Kämmerling, Mikhail Voskresensky atď.). Viackrát vystúpil ako sólista so Slovenskou filharmóniou, Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu, Symfonickým orchestrom Českého rozhlasu, Pražskou komornou filharmóniou, Filharmóniou Bohuslava Martinů Zlín, Filharmóniou Hradec Králové, Solistes Europeéns Luxembourg, Štátnou filharmóniou Košice, ŠKO Žilina, Pressburger Philharmoniker, Slovenským komorným orchestrom pod vedením dirigentov Ondreja Lenárda, Vladimíra Válka, Friedricha Haidera, Františka Vajnara, Jerzyho Swobodu, Leoša Svárovského, Martina Leginusa, Kirka Trevora, Justusa Franza, Mária Košika, Jacka Martina Händlera atď. Popri sólickej činnosti sa aktívne venuje aj komornej hudbe. Ladislav Fančovič vydal pre vydavateľstvá Diskant, Pavlík Records a Slovak Radio Records niekoľko CD nahrávok. Okrem koncertov na Slovensku účinkoval na významných festivaloch vo väčšine európskych krajín, Malajzii a USA.

Galéria hudby

24. 10. 2012 o 18.00 hod.

Miki Skuta – klavír

PROGRAM:

Fryderyk Chopin (1810 – 1849)

Balada No. 1 g mol, op. 23

Balada No. 2 F dur, op. 38

Balada No. 3 As dur, op. 47

Balada No. 4 f mol, op. 52

Nokturno cis mol, op. posth. Lento con gran espressione

Sonáta h mol, No. 3, op. 58

Allegro maestoso

Scherzo. Molto vivace

Largo

Finale. Presto, ma non tanto

Magdaléna Bajuszová

Na koncertných pódiaoch sa objavuje od útleho detstva. Vo veku 8 rokov bola prijatá na Konzervatórium v Bratislave ako mimoriadna študentka, neskôr v štúdiu pokračovala na VŠMU v Bratislave u Cyrila Dianovského a Idy Černeckej, odchovancov prestížneho moskovského konzervatória v triedach Michaila Voskresenského, Stanislava Nejgauza a Viery Gornostajevy. Na VŠMU v Bratislave absolvovala aj doktorandské štúdium u Idy Černeckej. Je laureátkou niekoľkých národných i medzinárodných klavírných súťaží, napr.: Virtuosi per Musica di Pianoforte (2. cena, Cena najlepšieho československého účastníka, Cena Českého hudobného fondu), Súťaž slovenských konzervatórií, Medzinárodná súťaž o Cenu Leoša Janáčka, semifinalistka Súťaže pamiatky V. Horowitza v Kyjeve) a tiež držiteľkou štipendia Yamaha Music Foundation of Europe. Ako sólistka spolupracovala so všetkými významnými domácimi orchestrami (Slovenská filharmónia, Štátna filharmónia Košice, SOSR, Cappella Istropolitana, ŠKO Žilina atď.), pravidelne účinkuje na festivaloch a prehliadkach, realizovala početné nahrávky pre Slovenskú televíziu a Slovenský rozhlas. Okrem širokého klasického klavírneho repertoáru významnú časť jej umeleckej činnosti tvorí propagácia a premiérové uvádzanie menej známych klavírných titulov ako aj pôvodnej tvorby slovenských autorov, z ktorých sú jej mnohé diela dedikované. Nahrála niekoľko CD albumov, medzi iným klavírne diela Ilju Zeljenku, kompletne klavírne dielo Štefana Németha-Šamorínskeho, extrémne klavírne Prelúdiá Jozefa Kolkoviča, album slovenských klavírných trií, ako aj profilové CD s dielami Beethovena, Schuberta a Bartóka. Pôsobí na Vysokej škole múzických umení v Bratislave ako odborná asistentka hry na klavíri.

ILJA ZELJENKA (1932 – 2007)

„(...) Vo svojej hudbe som sa vedome nesnažil o nijakú filozofiu. Ak ju tam niekto našiel, tak bola súčasťou mňa samého a mojej práce. (...) Myslím si, že hudba je autentická, ako je autentický svet. Vyjadruje sa svojimi vlastnými prostriedkami v čase, znejúcimi zvukmi v istých rytmoch, v istých pravidlách hry. Ak v mojej hudbe niečo pôsobí smutne, veselo alebo melancholicky, nostalgicky, tak alebo onak, nikdy to nebol zámer, prvý plán, snaha podriaadiť tomu ostatné veci. Keď človek niečo robí, tak sa, samozrejme, nevyhne tomuto rozmeru, ktorý ľudia z hudby radi vyberajú ako prvú informáciu, ale nie je to zámer. (...) Nepotrebujem vkladať do hudby iné významy. Ak si ich tam niekto nájde, nie som proti tomu, pretože tie sú tam, aj keď ja nechcem. (...)“

(...) V hudbe som šťastný, lebo hudba je kus fyziky a kus nejakého sveta, ktorý má – ako Česi hovoria – rád, teda poriadok. Osobne si myslím, že keď človek sleduje tento poriadok, môže dospieť k vynikajúcim výsledkom. Sám poriadok, zachovaný prirodzene, môže dodať hudbe obrovské napätie, čiže sa premení na citový zážitok. (...)“ (Ilja Zeljenka)

Ale čo je to ten „poriadok zachovaný prirodzene“? Hral sa s líniami, bunkami, kontúrami, modelmi, tvarmi umiestnenými v čase nad sebou či vedľa seba – v ríši času, ako vravieval Ilja: „veľšíši“..

Najväčšou záhadou jeho hudby je práve vzťah „poriadku“ a „citu“. Koľko nechať štruktúry a koľko dať citu? A akej štruktúry a akého citu? Kedy poriadku začne hroziť strnulosť a citu, že z neho ostane iba živelnosť? A nie je v tejto hudbe náhodou samotná štruktúra citom...? Ale ako ju nasvietiť, aby vynikla, aby ožila? Keď to či ono osvetlenie je potom určujúce pre jej energiu, pre jej emóciu... Tieto otázky si kladiem v Iljovej hudbe už 15 rokov a stále dookola.

„Rád komponujem a nespytujem sa, načo je to dobré, veď hudby je toľko na svete. Každé komponovanie je vždy znova a znova dobrodružstvom, radosťou aj trápením dohromady, je to veľké sústredenie na niečo. Má to pre mňa zmysel, pretože vždy prežijem čas naplno, a vždy som veľmi smutný, keď sa skončí.“

Niečo veľmi podobné platí aj pre moju prácu nad jeho hudbou. Sú to vysoké *exertitia spiritualia*, duchovné cvičenia, ale nie iba to. Sú to rozprávky o hudbe. S Iljovskými replikami a jeho veľkou radosťou zo života.

V strede programu je umiestnený malý pozdrav velikánovi hudby 20. storočia Igorovi Stravinskému, ktorého hudbu i nevšednú múdrosť mal aj Ilja veľmi rád.

Magdaléna Bajuszová

FRYDERYK CHOPIN (1810 – 1849)

Chopinove štyri balady sú jednočastové skladby, skomponované medzi rokmi 1835 a 1842. Patria medzi najčastejšie hrané hudobné diela základného koncertného repertoáru.

Slovo "balada" sa až do 19. storočia spájalo s francúzskou literatúrou. Chopin bol prvým hudobným skladateľom, ktorý použil tento pojem pre svoje hudobné kompozície. Hovorí sa, že tieto diela boli inšpirované básnikom Adamom Mickiewiczom, no konkrétne prepojenie medzi baladami skladateľa a tvorbou básnika sa nenašlo. Chopinove balady sú i napriek jednotnému názvu rôznorodé. Líšia sa od seba formou, náladami i tempami. Pripomínajú nám raz voľnú sonátovú formu, ale nájdeme tu aj rondovú formu (tretia balada), alebo variačnú formu (štvrtá balada). Snáď jediné spoločné je v nich ich "baladické" metrum (6/4 alebo 6/8). Významní skladatelia ako F. Liszt a J. Brahms sa inšpirovali a napísali svoje vlastné balady, no balady poľského skladateľa zostali symbolom tejto hudobnej formy.

Nokturno cis mol, op. posth. Lento con gran espressione skomponoval skladateľ v roku 1830 a venoval ho svojej staršej sestre: „*Mojej sestre Ludwike, ako cvičenie pred tým, než začne študovať môj druhý klavírny koncert.*“ Skladba bola prvýkrát publikovaná až 26 rokov po Chopinovej smrti. Občas ju nazývajú "Reminiscence" (Spomienka).

Chopin vo svojom živote skomponoval štyri sonáty. Jednu pre violončelo s klavírom a tri pre sólový klavír. Z tých troch prvá je kompozíciou mladého Chopina a väčšinou sa hráva len v prípade, keď sa uvádzajú všetky jeho sonáty. Druhá sonáta (b molová) je asi najznámejšia, vlastne skôr jej pomalá časť, ktorú poznáme pod názvom "Smútočný pochod". Jeho tretia, najrozsiahlejšia – *Sonáta h mol* – je akýmsi klavírnym koncertom bez orchestra. Je to štvorčastová skladba, s veľkolepou prvou časťou, brilantným scherzom, poetickou pomalou časťou, ktorej monotónny pulz nás ukolísa do éterického sveta a s virtuóznou, strhujúcou štvrtou časťou. Celá sonáta je skomponovaná v klasickej sonátovej forme, podobnej, aké písali Haydn, Mozart či Beethoven.

Text: Miki Skuta

Miki Skuta

je významný slovenský klavirista, skladateľ, improvizátor. Centrom Skutovho záujmu je klasická hudba a jazz. Spolupracoval s vynikajúcimi hudobníkmi obidvoch žánrov: Angelika Kirschlager, Christian Muthspiel, Elisabeth Kulman, Wolfgang Muthspiel, Benjamin Schmid, Tomasz Stanko, Didier Lockwood, Mark Feldman, Jiří Stivín, Juraj Bartoš, Marek Piaček atď. Vystupoval ako sólista alebo člen rôznych súborov (Motley Mothertonque, Octet Ost, die reihe, Bruckner Orchester Linz, Slovenský komorný orchester, SO Danubia-Budapest, Slovenská filharmónia, Capella Istropolitana, Ghymes atď.), na festivaloch ako International Liszt Fesztivál, Biennale Salzbur, Kunstfest Weimar, Zürich Jazz Festival, The Piano-Budapest, BHS, Saalfelden Jazz Festival, Kontrasty (Lvov), Varšavská jeseň atď. Ako sólista spolupracoval s dirigentami: David McQueen, Domonkos Héja, Daniel Gazon, Bohdan Warchal, John C. Whitney, Martin Sieghart, Christian Muthspiel, Róbert Stankovský, Ondrej Lenárd, Szymon Byvalec, Theodore Kuchar a ďalší. Okrem mnohých iných nahrávok (Amadeo, BMG, Lotus, OEMH Classic, ORF, SHF) nahral pre Opus Trading 14 Beethovenových sonát a pre Hevhetia Goldbergove variácie. Za túto nahrávku dostal v BBC Music Magazine najvyššie – 5* hodnotenie. Vďaka tomu mal Miki Skuta v roku 2005 svoj debutový recitál v Londýne a v Paríži. Jeho ďalšie CD s dielami J. S. Bacha (vydané v septembri 2005) dostalo vo februári 2006 opäť to najvyššie ocenenie v BBC Music Magazine. Od roku 1993 jeho kompozície (jazz, pop alebo súčasná hudba) zazneli v Rakúsku, Nemecku, Švajčiarsku, Francúzsku, Anglicku, Holandsku, Maďarsku približne na osemdesiatich koncertoch. V roku 2005 dostal objednávku na napísanie husľového koncertu pre rakúskeho huslistu Benjamina Schmida. "Violinkonzert 2006" mal premiéru v júni 2006 v Salzburgu a odvtedy zaznel na ďalších desiatich koncertoch. V roku 2006 bol Miki Skuta vyznamenaný cenou Krišťálové krídlo a Cenou Frica Kafendu.

Galéria hudby

7. 11. 2012 o 18.00 hod.

Magdaléna Bajuszová – klavír

PROGRAM:

Ilja Zeljenka (1932 – 2007)

Rozprávky o hudbe

Sonáta č. 21 pre klavír – "Otázky bez odpovedí"

Igor Stravinskij (1882 – 1971)

Scherzo

Souvenir d'une marche boche

Tango

(venované 130. výročiu narodenia autora)

Ilja Zeljenka (1932 – 2007)

Deväť skladieb pre klavír (autorovo posledné dielo)

Andante con moto, grazioso

Molto tranquillo

Allegro

Energico

Adagio

Largetto

Moderato grazioso

Ostinato

Adagio cantabile

Program koncertu je venovaný nedožitým 80. narodeninám Ilju Zeljenku.